31990L0415

L 219/49 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1990 8 14

TARYBOS DIREKTYVA

1990 m. liepos 27 d.

iš dalies pakeičianti Direktyvos 86/280/EEB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktų į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų II priedą

(90/415/EEB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 130s straipsnį,

atsižvelgdama į 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų keliamos taršos [1] ir ypač į jos 6 ir 12 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [2],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [3],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [4],

kadangi, siekiant apsaugoti Bendrijos vandenis nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos, Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsniu įvedama išankstinių leidimų sistema, nustatanti išleidžiamų minėtos direktyvos priedo I sąraše išvardytų medžiagų normas; kadangi minėtos direktyvos 6 straipsnis numato, kad išleidžiamų tokių medžiagų normoms turi būti nustatytos ribinės vertės, o vandenims, į kuriuos tos medžiagos išleidžiamos — kokybės siektinos normos;

kadangi valstybės narės privalo taikyti ribines vertes, išskyrus atvejus, kai jos gali taikyti kokybės siektinas normas;

kadangi Direktyva 86/280/EEB [5] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/347/EEB [6], turi būti iš dalies pakeista ir papildyta pagal Komisijos pasiūlymus ir mokslo žinias apie minėtų medžiagų nuodingumą, patvarumą ir kaupimąsi gyvuose organizmuose bei nuosėdose arba geriausias prieinamas techninės priemones; kadangi dėl to pirmiau nurodyta direktyva būtina numatyti papildomas priemones kitų pavojingų medžiagų atžvilgiu ir jos II priedo pakeitimus;

kadangi Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnyje nustatyta, kad minėtoms medžiagoms turėtų būti sudarytos specialios programos, kuriomis būtų siekiama pašalinti šių medžiagų keliamą taršą iš šaltinių, kuriems netaikomos Bendrijos ribinės vertės ar nacionalinės teršalų normos;

kadangi mažiems teršalų kiekiams, kuriems taikomos Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnio nuostatos, galima netaikyti Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnio reikalavimų;

kadangi remiantis Direktyvoje 76/464/EEB nustatytais kriterijais, 1,2-dichloretanui, trichloretilenui, perchloretilenui ir trichlorbenzenui turėtų būti taikomos Direktyvos 86/280/EEB nuostatos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 86/280/EEB II priedas iš dalies keičiamas šios direktyvos priedu.

(1) OL L 129, 1976 5 18, p. 23
(2) OL C 253, 1988 9 29, p. 4.
(3) OL C 96, 1989 4 17, p. 188.
(4) OL C 23, 1989 1 30, p. 4.
(5) OL L 181, 1986 7 4, p. 19.
(6) OL L 158, 1988 6 25, p. 35.

2 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję per 18 mėnesių po pranešimo [1] apie šią direktyvą dienos, ją įgyvendina. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinių įstatymų nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1990 m. liepos 27 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

E. RUBBI

[1] Apie šią direktyvą valstybėms narėms pranešta 1990 m. liepos 31 d.

PRIEDAS

DIREKTYVOS 86/280/EEB II PRIEDO PAKEITIMAI

1. Po pavadinimu pridedami toliau išvardyti punktai:

„8. Susijusios su 1,2-dichloretanu (EDC)
9. Susijusios su trichloretilenu (TRI)
10. Susijusios su perchloretilenu (PER)
11. Susijusios su trichlorbenzenu (TCB)“.

2. Pridedama ši dalis:

„VIII **Specialiosios nuostatos, susijusios su 1,2-dichloretanu** (EDC) (Nr. 59) (*)

CAS - Nr. 107-06-2

(*) Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnis ypač taikomas naudojant EDC kaip tirpiklį ne jo gamybos ar apdorojimo vietoje, kai metinis išmetamų teršalų kiekis yra mažesnis kaip 30 kg. Tokiems mažiems teršalų kiekiams galima netaikyti Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnio reikalavimų. Nepaisant Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnio 3 dalies, valstybės narės turi įgyvendinti savo specialiąsias programas vėliausiai iki 1993 m. sausio 1 d. Kartu tas programas valstybės narės turi pateikti Komisijai.“

A (59) dalis: išleidžiamų teršalų ribinės vertės (1)

Pramonės įmonės tipas (2) (3)	Vidurkis	Ribinės vertės, išreikštos		Turi būti laikomasi nuo
		svoriu (g/t) (4)	Koncentracija (mg/l) (5)	
(a) Tik 1,2-dichloretano gamyba (neapdorojant ir nenaudojant toje pačioje vietoje)	Mėnesio	4	2	1993 1 1
		2,5	1,25	1995 1 1
	Dienos	8	4	1993 1 1
		5	2,5	1995 1 1
(b) 1,2-dichloretano gamyba ir apdorojimas arba naudojimas toje pačioje vietoje, išskyrus toliau (e) punkte apibrėžtą naudojimą (6) (7)	Mėnesio	12	6	1993 1 1
		5	2,5	1995 1 1
	Dienos	24	12	1993 1 1
		10	5	1995 1 1
(c) 1,2-dichloretano perdirbimas ne į vinilo chloridą, o į kitas medžiagas (8)	Mėnesio	2,5	1	1993 1 1
	Dienos	5	2	1993 1 1
(d) EDC naudojimas metalų nuriebalinimui (ne pramoninės veiklos teritorijoje, kuriai taikomas b punktas) (9)	Mėnesio	–	0,1	1993 1 1
	Dienos	–	0,2	1993 1 1
(e) EDC naudojimas gaminant jonitus (10)	Mėnesio	–	–	–
	Dienos	–	–	–

([11]) Kai vyksta procesas, kurio metu atvirame ore juda nuotekos, savo sudėtyje turinčios 1,2-dichloretano (EDC), valstybės narės, atsižvelgdamos į 1,2-dichloretano (EDC) lakumą ir siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi Direktyvos 86/280/EEB 3 straipsnio 6 dalies, turi reikalauti, kad ribinių verčių būtų laikomasi į aukštupio pusę nuo įmonės: valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į visus vandenis, kurie gali būti teršiami.

([2]) Išgryninto EDC gamybos pajėgumas apima tą EDC dalį, kuri vinilo chlorido (VC) produkcijos vienete, susietame su EDC produkcijos vienetu, yra neskaidoma ir grąžinama atgal į įmonės EDC gryninimo dalį.
Gamybos ar apdorojimo pajėgumas (gamybos apimtys) yra administracijos patvirtintas pajėgumas (gamybos apimtys) arba, jeigu toks pajėgumas nėra patvirtintas, didžiausias metinis kiekis, pagamintas ar apdorotas per pastaruosius ketverius metus prieš išduodant ar peržiūrint leidimą. Administracijos nustatytas ir patvirtintas pajėgumas neturi labai daug skirtis nuo faktinės gamybos apimties.

([3]) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 30 kg teršalų, galima taikyti supaprastintą monitoringą.

([4]) Šios ribinės vertės susijusios:

— a ir b sektoriams — su gryninto EDC gamybos pajėgumu (produkcijos apimtimi), išreikštu tonomis,

— c sektoriui — su EDC apdorojimo pajėgumu (produkcijos apimtimi), išreikštu tonomis.
Tačiau b sektoriui, jei apdorojimo ir panaudojimo pajėgumas (apimtys) yra didesnis už gamybos pajėgumą (gamybos apimtis), ribinės vertės turi būti taikomos visam apdorojimo ir panaudojimo pajėgumui (apimtims). Jei toje pačioje vietovėje yra keletas įmonių, ribinės vertės taikomos visoms įmonėms kartu.

([5]) Nepažeidžiant I priedo A dalies 4 punkto nuostatų, šios koncentracijos ribinės vertės susijusios su tokiais pamatiniais kiekiais:

a) 2 m^3/tonai gryninto EDC gamybos pajėgumo (apimčių);

b) 2,5 m^3/tonai gryninto EDC gamybos pajėgumo (apimčių);

c) 2,5 m^3/tonai EDC apdorojimo pajėgumo.

([6]) Šios ribinės vertės nustatytos atsižvelgiant į visus pasklidusios taršos vidaus šaltinius ir (arba) EDC, naudojamą kaip tirpiklį gamybos vietoje; tai užtikrina, kad išleidžiami EDC kiekiai bus sumažinti daugiau kaip 99 %.
Tačiau, jeigu bus taikoma geriausia prieinama technologija ir nebus jokių pasklidusios taršos vidaus šaltinių, teršalų kiekį galima sumažinti daugiau kaip 99,9 %.
Remdamasi dabartinių priemonių diegimo patirtimi, Komisija turi tinkamu laiku Tarybai pateikti pasiūlymus nuo 1998 m. taikyti griežtesnes ribines vertes.

([7]) Kai valstybė narė mano, kad jungiant EDC gamybą su kitų chlorintų anglies vandenilių gamyba, gamybos procese iki 1993 m. nebus galima laikytis šių ribinių verčių, ji turi apie tai iki 1991 m. sausio 1 d. pranešti Komisijai. Ne vėliau kaip 1993 m. gruodžio 31 d. Komisijai reikia pateikti EDC teršalų mažinimo programą, kuri leistų pradėti laikytis šių ribinių verčių nuo 1997 m. sausio 1 d. Tuo tarpu nuo 1993 m. sausio 1 d. reikia laikytis tokios ribinės vertės:

— 40 g EDC/tonai gryninto EDC gamybos pajėgumo (mėnesio ir dienos vidurkiai).
Ribinė vertė, išreikšta kaip koncentracija, yra nustatoma pagal įmonės (įmonių) išleidžiamo vandens kiekį.

([8]) Čia gaminamos tokios medžiagos: etileno diaminas, etileno poliaminas, 1,1,1, -trichloretanas, trichloretilenas ir perdhloretilenas

([9]) Šios ribinės vertės taikomos tik įmonėms, kurių metinis išleidžiamų teršalų kiekis yra didesnis kaip 30 kg.

([10]) Šiuo metu šiam sektoriui negalima taikyti jokių ribinių verčių. Tokias ribines vertes Taryba turi patvirtinti vėliau, gavusi Komisijos pasiūlymą. Tuo tarpu valstybės narės taiko nacionalinius išleidžiamų teršalų standartus (ribines vertes) pagal I priedo A dalies 3 punktą.

B (59) dalis: vandens kokybės normos (arba kokybės tikslai)

Aplinka	Vandens kokybės normos (arba kokybės tikslai) (μg/l)	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys Estuarijų vandenys Vidaus priekrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	10	1993 1 1

Monitoringo, vykdomo pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnio 1 dalies trečiąją įtrauką, duomenis Komisija turi palyginti su indikacine (nurodyta) koncentracija 2,5 μg/litre.

Iki 1998 metų pagal patirtį, įgytą taikant dabartines priemones, Komisija turi peržiūrėti vandens kokybės normas (kokybės tikslus).

C (59) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Nustatant 1,2-dichloroetaną nuotekose ir vandens telkiniuose, naudotinas pamatinis matavimo metodas yra dujų chromatografija elektronų gaudykle po ekstrahavimo su atitinkamu tirpikliu, arba dujų chromatografija, izoliavus „gryninimo ir gaudymo“ procesu ir naudojant kriogeniškai aušinamą kapiliarinį gaudytuvą. Nustatymo riba yra 10 μg/l nuotekoms ir 1 μg/l vandens telkiniams.

2. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 % esant koncentracijai, dvigubai didesnei už nustatymo ribą.

3. Valstybės narės gali nustatyti EDC koncentraciją pagal AOX, EOX ar VOX kiekį su sąlyga, kad Komisija iš pradžių turi įsitikinti, ar tie metodai duoda lygiaverčius rezultatus, ir iki tuo klausimu bus priimta bendra direktyva.

   Susijusios valstybės narės turi reguliariai nustatyti sąryšį tarp EDC koncentracijos ir naudojamo parametro.

„IX. **Specialiosios nuostatos, susijusios su trichloretilenu** (TRI) (Nr. 121) (*)

CAS 79.01.06

(*) Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnis ypač taikomas naudojant TRI kaip tirpiklį sausam valymui, riebalų ir kvapo ištraukimui ir metalų nuriebalinimui, kai metinis išleidžiamų teršalų kiekis yra ne daugiau kaip 30 kg. Tokiems mažiems teršalų kiekiams Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnio reikalavimų galima netaikyti. Nepaisant Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnio 3 dalies, valstybės narės savo specialiąsias programas turi įgyvendinti ne vėliau kaip 1993 m. sausio 1 d. ir apie tas programas turi pranešti Komisijai.“

A (121) dalis: išleidžiamų teršalų ribinės vertės (1)

Pramonės įmonės tipas (2)	Vidurkis	Ribinės vertės, išreikštos		Turi būti laikomasi nuo
		svoriu (g/t) (3)	koncentracija (mg/l) (4)	
a) Trichloretileno (TRI) ir perchloretileno gamyba	Mėnesio	10	2	1993 1 1
	Dienos	2,5	0,5	1995 1 1
		20	4	1993 1 1
		5	1	1995 1 1
b) TRI naudojimas metalų nuriebalinimui (5)	Mėnesio		0,1	1993 1 1
	Dienos		0,2	1993 1 1

(1) Kai vyksta procesas, kurio metu nuotekos turinčios savo sudėtyje trichloretileno, teka atvirai, valstybės narės, atsižvelgdamos į trichloretileno lakumą ir siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi Direktyvos 86/280/EEB 3 straipsnio 6 dalies, turi reikalauti, kad ribinių verčių būtų laikomasi į aukštupio pusę nuo ja išleidžiančių įmonių; valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į visus vandenis, kurie gali būti teršiami.

(2) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 30 kg teršalų, galima taikyti supaprastintą monitoringą.

(3) a sektoriui TRI išleidžiamų teršalų ribinės vertės taikomos bendram TRI + PER gamybos pajėgumui (apimtims). Esamoms įmonėms, naudojančioms tetrachloretano dehidrochlorinimą, gamybos pajėgumas (apimtys) yra lygus TRI-PER gamybos pajėgumui (apimtims), imant vieną trečdalį TRI-PER gamybos santykio.
Gamybos ar perdirbimo pajėgumas (apimtys) yra administracijos nustatytas ar patvirtintas pajėgumas (apimtys) arba, jeigu toks pajėgumas (apimtys) nėra patvirtintas, didžiausias metinis kiekis, pagamintas ar perdirbtas per pastaruosius ketverius metus, prieš išduodant ar peržiūrint leidimą. Administracijos nustatytas ar patvirtintas pajėgumas (apimtys) neturi labai skirtis nuo faktiškos gamybos apimties.

(4) Nepažeidžiant I priedo A dalies 4 punkto, TRI ribinės koncentracijos taikomos tokioms pamatinėms apimtims:
— a sektoriui, 5 m^3/tonai TRI + PER gamybos.

(5) Šios ribinės vertės taikomos tik pramonės įmonėms, kurių išleidžiamų teršalų kiekis yra didesnis kaip 30 kg per metus.

B (121) dalis: vandens kokybės normos (kokybės tikslai)

Aplinka	Vandens kokybės normos (kokybės tikslai) (µg/litrui)	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys Estuarijų vandenys Vidaus priekrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	10	1993 1 1

Komisija lygins monitoringo, vykdomo pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnio 1 dalies trečiąją įtrauką, rezultatus su indikacine (nurodyta) 2,5 µg/l koncentracija.

Remdamasi patirtimi, įgyta diegiant dabartines priemones, Komisija iki 1998 m. peržiūrės siektinas kokybės normas (arba kokybės tikslus).

C (121) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Naudotinas pamatinis matavimo metodas, nustatant trichloretileną (TRI), esantį nuotekose ir vandens telkiniuose, yra dujų chromatografija elektronų gaudykle po ekstrahavimo atitinkamu tirpikliu.

   TRI nustatymo riba - 10 µg/l nuotekoms ir 0,1 µg/l vandens telkiniams.

2. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 %, kai koncentracija yra dvigubai didesnė už nustatymo ribą.

3. Valstybės narės gali nustatyti TRI koncentraciją pagal AOX, EOX ar VOX kiekį su sąlyga, kad Komisija iš pradžių turi įsitikinti, jog minėti metodai duoda lygiaverčius rezultatus, ir kol bus priimta tuo klausimu bendra direktyva.

   Susijusios valstybės narės turi reguliariai nustatyti sąryšį tarp TRI koncentracijos ir naudojamo parametro.

X. **Specialiosios nuostatos, susijusios su perchloretilenu** (PER) (111) (*)

CAS 127–18–4

(*) Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnis ypač taikomas naudojant PER kaip tirpiklį sausam valymui, riebalų ir kvapo ištraukimui, metalų nuriebalinimui, kai metinis išleidžiamų teršalų kiekis nėra didesnis už 30 kg. Tokiems mažiems teršalų kiekiams Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnio reikalavimų galima netaikyti. Nepaisant Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnio 3 dalies, valstybės narės savo specialiąsias programas turi įgyvendinti ne vėliau kaip 1993 m. sausio 1 d. ir turi pranešti apie šias programas Komisijai.

A (111) dalis: išleidžiamų teršalų ribinės vertės (1)

Pramonės įmonės tipas (2)	Vidurkis	Ribinės vertės, išreikštos		Turi būti laikomasi nuo
		Svoriu (g/t) (3)	koncentracija (mg/l) (4)	
a) Trichloretileno (TRI) ir perchloroetileno (PER) gamyba (TRI-PER procesai)	Mėnesio	10	2	1993 1 1
		2,5	0,5	1995 1 1
	Dienos	20	4	1993 1 1
		5	1	1995 1 1
b) Anglies tetrachlorido ir perchloretileno gamybos (TETRA-PER) procesai	Mėnesio	10	5	1993 1 1
		2,5	1,25	1995 1 1
	Dienos	20	10	1993 1 1
		5	2,5	1995 1 1
c) PER naudojimas metalų nuriebalinimui (5)	Mėnesio	—	0,1	1993 1 1
	Dienos	—	0,2	1993 1 1
d) Anglies chlorido ir fluorido gamyba (6)	Mėnesio	—	—	—
	Dienos	—	—	—

(1) Kai vyksta procesas, kurio metu perchloroetileno turinčios nuotekos išleidžiamos atvirai į aplinką (t. y. teka atviru kanalu), valstybės narės, atsižvelgdamos į perchloretileno lakumą ir siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi Direktyvos 86/280/EEB 3 straipsnio 6 dalies, turi reikalauti, kad ribinių verčių būtų laikomasi į aukštupio pusę nuo šias nuotekas išleidžiančių įmonių; valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į visus vandenis, kurie gali būti teršiami.

(2) Jei per metus išleidžiama ne daugiau kaip 30 kg teršalų, galima taikyti supaprastintą monitoringą.

(3) a ir b sektoriams PER išmetamų teršalų ribinės vertės taikomos bendram TRI + PER gamybos pajėgumui arba bendram TETRA + PER gamybos pajėgumui (apimtims).
Gamybos ir perdirbimo pajėgumas (apimtys) yra administracijos nustatytas ar patvirtintas pajėgumas (apimtys) arba didžiausias metinis kiekis, pagamintas ar perdirbtas per pastaruosius ketverius metus, prieš išduodant ar peržiūrint leidimą. Administracijos nustatytas ar patvirtintas pajėgumas (apimtys) neturi labai skirtis nuo faktinės gamybos apimties.

(4) Nepažeidžiant I priedo A dalies 4 punkto nuostatų, PER ribinės koncentracijos yra susijusios su tokiais pamatiniais tūriais:
— a, 5 m^3/tonai TRI + PER gamybos,
— b, 2 m^3/tonai TETRA + PER gamybos.

(5) Šios ribinės vertės taikomos tik pramonės įmonėms, kurių išleidžiamų teršalų kiekis yra didesnis kaip 30 kg per metus

(6) Šiuo metu šiam sektoriui neįmanoma taikyti jokių ribinių verčių. Taryba jas priims paskesniame etape, veikdama pagal Komisijos pasiūlymą. Tuo tarpu valstybės narės turi taikyti nacionalines išleidžiamų teršalų normas pagal I priedo A dalies 3 punktą

B (111) dalis: vandens kokybės normos (kokybės tikslai)

Aplinka	Vandens kokybės normos (kokybės tikslai) (µg/litrui)	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiaus vandenys Estuarijų vandenys Vidaus pakrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	10	1993 1 1

Komisija lygina monitoringo, vykdomo pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnio 1 dalies trečiąją įtrauką, rezultatus su indikacine 2,5 µg/l koncentracija.

Remdamasi patirtimi, įgyta diegiant dabartines priemones, Komisija iki 1998 m. turi peržiūrėti kokybės reikalavimus.

C (111) dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Perchloretilenui (PER) nuotekose ir vandenyse nustatyti naudotinas pamatinis matavimo metodas yra dujų chromatografija, elektronų gaudykle po ekstrahavimo atitinkamu tirpikliu.

   PER nustatymo riba yra 10 µg/l nuotekoms ir 0,1 µg/l vandens telkiniams.

2. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 %, kai koncentracija yra dvigubai didesnė už nustatymo ribinę vertę.

3. Valstybės narės gali nustatyti PER koncentraciją pagal AOX, EOX ar VOX kiekį su sąlyga, kad Komisija iš pradžių turi įsitikinti, ar tie metodai duoda lygiaverčius rezultatus, ir kol bus priimta bendra tuo klausimu direktyva.

   Susijusios valstybės narės turi reguliariai nustatyti ryšį tarp PER koncentracijos ir naudojamo parametro.

„XI. **Specialiosios nuostatos, susijusios su trichlorbenzenu** (*) (TCB) (117, 118) (**)

(*) Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnis ypač taikomas naudojant TCB kaip tirpiklį dažams sustiprinti tekstilės pramonėje arba kaip alyvos (tepalų) komponentą transformatoriuose, iki bus priimtas specialus Bendrijos teisės aktas šiuo klausimu. Nepaisant Direktyvos 86/280/EEB 5 straipsnio 3 dalies, valstybės narės savo specialiąsias programas turi įgyvendinti ne vėliau kaip 1993 m. sausio 1 d. Kartu apie tokias programas jos informuoja Komisiją.

(**) TCB gali pasitaikyti kaip vienas iš šių trijų izomerų:

— 1,2,3-TCB — CAS 87/61–6,

— 1,2,4-TCB — CAS 120–82–1 (Nr. 118 iš EEB sąrašo),

— 1,3,5-TCB — CAS 180–70–3.

Techninis TCB (Nr. 117 iš EEB sąrašo) yra šių trijų izomerų mišinys, kuriame vyrauja 1,2,4-TCB, jame taip pat gali būti nedideli kiekiai di- ir tetrachlorbenzeno.

Bet kuriuo atveju šios nuostatos taikomos visam TCB (trijų izomerų sumai).“

A (117, 118) dalis: išleidžiamų teršalų ribinės vertės

Be pokyčių: Išleidžiamas TBC kiekis laikui bėgant neturi stipriai tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti taršos ir koncentracijų nuosėdose ir (arba) moliuskuose ir (arba) vėžiagyviuose ir (arba) žuvyse.

Pramonės įmonės tipas	Vidurkis	Ribinės vertės, išreikštos		Turi būti laikomasi nuo
		svoriu (g/t) (1)	koncentracija (mg/l) (2)	
a) TCB gamyba dehidrochloruojant HCH ir (arba) perdirbant TCB	Mėnesio	2,5	2,5	1993 1 1
		10	1	1995 1 1
	Dienos	50	5	1993 1 1
		20	2	1995 1 1
b) chlorbenzenų gamyba ir (arba) perdirbimas chloruojant benzeną (3)	Mėnesio	55	0,5	1993 1 1
		0,5	0,05	1995 1 1
	Dienos	10	1	1993 1 1
		1	0,1	1995 1 1

(1) Išleidžiamo TCB ribinės vertės (trijų izomerų suma) nustatytos:

— a sektoriui: visam TCB gamybos pajėgumui (apimčiai),

— b sektoriui: bendram mono- ir dichlorbenzenų gamybos arba perdirbimo pajėgumui (apimčiai).

Gamybos ar perdirbimo pajėgumas (apimtys) yra administracijos patvirtintas pajėgumas (apimtys) arba didžiausias metinis kiekis pagamintas ar perdirbtas per pastaruosius ketverius metus, prieš išduodant ar peržiūrint leidimą. Administracijos nustatytas ar patvirtintas pajėgumas (apimtys) neturi labai daug skirtis nuo faktinės gamybos apimties.

(2) Nepažeidžiant I priedo A dalies 4 punkto, ribinės koncentracijos taikomos tokioms pamatinėms apimtims:
— a sektoriui, 10 m^3/tonai pagaminto ar perdirbto TCB,
— b sektoriui, 10 m^3/tonai pagaminto ar perdirbto mono- ir dichlorbenzeno.

(3) Esamoms įmonėms, iki 1995 m. sausio 1 d. išleidžiančioms mažiau kaip 50 kg teršalų, ribinės vertės, kurių iki tos datos reikia laikytis, yra lygios pusei ribinių verčių, kurių reikia laikytis nuo 1993 m. sausio 1 d.

B (117, 118) dalis: vandens kokybės normos (kokybės tikslai)

Be pokyčių Laikui bėgant TBC koncentracija nuosėdose ir (arba) moliuskuose ir (arba) vėžiagyviuose ir (arba) žuvyse neturi smarkiai padidėti.

Aplinka	Vandens kokybės normos (μg/l)	Turi būti laikomasi nuo
Vidaus paviršiniai vandenys Estuarijų vandenys Vidaus priekrančių vandenys, išskyrus estuarijų vandenis Teritoriniai vandenys	0,4	1993 1 1

Komisija lygina monitoringo, kuris atliekamas pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 1 dalies straipsnio trečiąją įtrauką, rezultatus su indikacine 0,1 μg/l koncentracija.

Remdamasi patirtimi, sukaupta įdiegiant dabartines priemones, Komisija iki 1998 m. peržiūri vandens kokybės normas.

C (117, 118) C dalis: pamatinis matavimo metodas

1. Trichlorbenzenui (TCB) nuotekose ir vandens telkiniuose nustatyti naudotinas pamatinis matavimo metodas yra dujų chromatografija elektronų gaudykle po ekstrahavimo atitinkamu tirpikliu. Kiekvieno atskiro izomero nustatymo riba yra 1 μg/l nuotekoms ir 10 μg/l vandens telkiniams.

2. Pamatinis matavimo metodas, kurį reikia naudoti nustatant trichlorobenzeną nuosėdose ir organizmuose yra dujų chromatografijaelektronų gaudykle atitinkamai paruošus mėginį. Kiekvieno atskiro izomero nustatymo riba yra 1 μg/l sausos medžiagos.

3. Valstybės narės gali nustatyti TCB koncentracijas pagal AOX, EOX ar VOX kiekį su sąlyga, kad Komisija iš pradžių turi įsitikinti, ar minėti metodai duoda lygiaverčius rezultatus, ir iki bus priimta bendra tuo klausimu direktyva.

   Susijusios valstybės narės reguliariai nustato sąryšį tarp TCB koncentracijos ir naudojamo parametro.

4. Metodo tikslumas ir patikimumas turi būti ± 50 % esant koncentracijai, kuri yra du kartus didesnė už nustatymo ribos vertę.